

Dosar nr.(...)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din 19 Iunie 2019

Completul compus din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

S-au luat în examinare, pentru soluționare, apelurile declarate de pârâții (...) și (...), împotriva sentinței civile nr.28 din 09 ianuarie 2019, pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr.(...), intimați fiind reclamanții (...) și pârâțul (...).

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelurile sunt scutite de taxă judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că se solicită judecarea cauzei în lipsă, potrivit dispozițiilor art.223 alin.3 Cod procedură civilă.

Curtea apreciază că în prezentul dosar este de analizat formularea unei sesizări către Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în legătură cu calitatea procesuală a unor părți din acest dosar, motiv pentru care rămâne în pronunțare asupra sesizării.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera

DISPUNE :

Amână pronunțarea la data de 28.06.2019

Pronunțată în ședință publică, astăzi 19 Iunie 2019, la Curtea de Apel Pitești,
Secția I Civilă.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Dosar nr. (...)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ

Î N C H E I E R E

Ședința publică din 28 Iunie 2019

Completul compus din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

S-au luat în examinare, pentru soluționare, apelurile declarate de pârâții (...) și (...), împotriva sentinței civile nr.28 din 09 ianuarie 2019, pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr.(...), intimați fiind reclamantii (...) și (...) și pârâtul (...).

Apelurile sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru.

Dezbaterile asupra apelurilor au avut loc în ședința publică din data de 19 iunie 2019 și au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării de la acea dată.

Pronunțarea a fost amânată astăzi când, în urma deliberării, s-a dat următoarea soluție:

C U R T E A

analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul:

1. Curtea de Apel Pitești este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

2. De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6, pct. VII, subpunctul 3 din H.G. nr. 652 din 27 mai 2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, coroborate cu prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 222 din Codul civil, adoptat prin Legea nr. 287 din 17 iulie 2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind calitatea procesuală pasivă a Ministerului Justiției în litigiile dintre angajați și instituțiile/unitățile cu personalitate juridică pentru care este ordonator principal de credite, având ca obiect plata unor drepturi de natură salarială, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

a. În cauză se pune în discuție calitatea procesuală pasivă a Ministerului Justiției raportat la numeroasele cereri de chemare în judecată promovate de magistrați și personalul auxiliar al instanțelor judecătorești având ca obiect plata drepturilor salariale;

b. Apelanta – pârâtă a apreciat că Înalta Curte de Casație și Justiție ar fi stabilit deja prin decizia nr. 13 din 13.06.2016, pronunțată în dosarul nr. 12/2016, că interesul atragerii în proces și a ordonatorului principal de credite, pe motiv că ar reprezenta o garanție a executării obligației de plată ce revine instituției/autorității publice cu care este stabilit raportul de serviciu, nu este unul legitim, câtă vreme atribuțiile prevăzute de lege în materia repartizării creditelor bugetare, alocării și stabilirii destinației acestora nu cuprind o obligație de garanție sau de despăgubire a ordonatorului principal de credite, care să constituie fundamentul pretențiilor deduse judecății; astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că „Ministerul Afacerilor Interne, în calitatea sa de ordonator principal de credite, nu are calitate procesuală pasivă în litigiile dintre angajați și instituțiile/unitățile cu personalitate juridică

aflate sub subordinea sa, având ca obiect solicitarea unor drepturi de natură salarială”; în motivarea acestei decizii, Î.C.C.J. a reținut că o caracteristică a raportului juridic de muncă este aceea că poate exista numai între două persoane (spre deosebire de raportul obligațional civil, în cadrul căruia poate fi, uneori, o pluralitate de subiecte active sau pasive), astfel încât, ținând seama și de caracterul exclusiv al competenței (una și aceeași atribuție trebuie să aparțină unei singure autorități publice), în măsura în care pretențiile deduse judecării vizează exclusiv acordarea unor drepturi salariale sau de natură salarială, „legitimarea procesuală pasivă revine doar autorității publice cu care funcționarul public se află în raporturi de serviciu, întrucât acesteia îi aparține prerogativa stabilirii și acordării drepturilor salariale”; un argument suplimentar în acest sens este adus de Î.C.C.J. prin dispozițiile art. 222 din Codul civil, care consacră principiul potrivit căruia persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă, dacă prin lege nu se dispune altfel; formularea unor cereri având ca obiect pretenții referitoare la calcularea și plata drepturilor bănești pentru angajații instanțelor de judecată nu poate să atragă, de plano, obligarea Ministerului Justiției în acest sens, numai prin prisma calității de ordonator principal de credite a ministrului justiției; raportul obligațional care are ca obiect plata salariului se desfășoară între intimații-reclamanți și tribunalul pârât, în timp ce Ministerul Justiției este parte a unui raport juridic financiar, care implică ordonatorii de credite, potrivit atribuțiilor prevăzute de Legea finanțatelor publice nr. 500/2002, act normativ ce reglementează cadrul general pentru utilizarea fondurilor publice, precum și responsabilitățile instituțiilor publice implicate în procesul bugetar.

c. Intimații – reclamanți au apreciat în sens contrar, respectiv există și în ceea ce privește pârâta Ministerul Justiției (M.J.) o obligație în ceea ce privește plata drepturilor salariale atât timp cât acesta asigură sumele necesare plății pentru personalul auxiliar în calitatea de ordonator de credite.

3. problema de drept enunțată este relativ nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre de speță; cauzele de această natură nu ajung pe rolul Î.C.C.J. fiind soluționate definitiv în fața curților de apel;

4. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la 28.06.2019.

II. Pe rolul prezentei instanțe se află, în calea de atac a apelului, cererea formulată de reclamanții: (...), în contradictoriu cu pârâții (...), prin care s-a solicitat obligarea acestora din urmă la plata salariului în quantum maxim, începând cu la 09.04.2015 cu luarea în calcul a V.R.S. de 405 lei, indexat cu 10 % de la 01.12.2015, actualizate cu rata inflației și dobânda legală pentru aceste sume.

În motivarea cererii, s-a arătat că această valoare sectorială solicitată a fost recunoscută prin decizie de Curtea de Apel Ploiești (începând cu o dată ulterioară față de cea de la care solicităm acordarea), că prin Legea nr. 71/2015 s-a stabilit acordarea salariului și a sporurilor în quantum maxim începând cu 09.04.2015, că prin Decizia nr.794/15.12.2016 s-a statuat că la stabilirea quantumului maxim se au în vedere și hotărârile judecătorești; prin decizia nr. 42/06.02.2017 a Curții de Apel Ploiești s-a stabilit, începând cu data de 01.10.2016, că personalul auxiliar și conex din circumscripția Curții de Apel Ploiești beneficiază de o valoare de referință sectorială de 405 lei majorată cu 10 %, potrivit Legii nr. 293/2015 pentru modificarea și completarea OUG nr.83/2014. Astfel, Curtea de Apel Ploiești a recunoscut că maximul veniturilor potrivit modificării OUG nr.83/2014 presupune aplicarea unui VRS de 405 lei majorat cu 10 % însă nu l-a recunoscut începând cu 09.04.2015, ci cu data de 01.10.2016.

Așadar, reclamanții susțin că au demonstrat că pentru respectarea principiului nediscriminării și în baza Legii nr. 71/2015 în cadrul Ministerului Justiției, pe de o parte, trebuie să existe aceeași salarizare, începând cu 09.04.2015.

Prin întâmpinarea formulată la data de 22.03.2018, pârâtul Ministerul Justiției a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că în litigiile dintre salariați și angajatori, având ca obiect drepturile salariale solicitate de aceștia, ordinatorii principali de credite nu au calitate procesuală pasivă, întrucât raportul juridic existent între ordonatorii de credite nu este rezultatul unui raport juridic de muncă. Prin urmare, a solicitat admiterea excepției invocate și respingerea acțiunii ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă, iar pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În motivare s-a arătat că prin adresa nr.98/02.02.2017, Înalta Curte de Casație și Justiție precizează că „la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, valoarea de referință sectorială de 405 lei se aplică pentru tot personalul din cadrul familiei ocupaționale ”Justiție”, inclusiv pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex, începând cu data de 01.10.2016”, astfel încât doar începând cu această dată se poate face raportarea la un salariu în plată pe familie ocupațională (respectiv la un VRS de 455 lei, incluzând majorarea cu 10%, potrivit Legii nr.293/2015), pentru pretențiile care privesc perioada anterioară neexistând nici un temei legal care să justifice pretinderea și plata de drepturi suplimentare.

Relevant în cauză, considerăm că este modalitatea în care se interpretează atribuțiile M.J. în cauzele de natura celei prezente, respectiv există sau nu posibilitatea obligării și a ministerului la plata diferențelor de drepturi salariale și/sau a dobânzii legale.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Nu au fost expuse.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Redarea normelor de drept interne.

- Lg. nr. 500 din 11 iulie 2002 privind finanțele publice.

„Art. 21 - Rolul ordonatorilor de credite.

(1) Ordonatorii principali de credite repartizează creditele de angajament și creditele bugetare aprobate pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice din subordine sau coordonare, ai căror conducători sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz, în raport cu sarcinile acestora, potrivit legii.

(2) Ordonatorii principali de credite transmit bugetele instituțiilor publice din subordine sau coordonare, ai căror conducători sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a legii bugetare anuale.

(3) Ordonatorii secundari de credite repartizează creditele de angajament și bugetare aprobate, potrivit alin. (1), pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice subordonate, ai căror conducători sunt ordonatori terțiari de credite, în raport cu sarcinile acestora, potrivit legii.

(4) Ordonatorii terțiari de credite angajează cheltuieli în limita creditelor de angajament repartizate și utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor instituțiilor pe care le conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale. ....

(8) Ordonatorii de credite prevăzuți la alin. (1) și (3) au obligația de a fundamenta, justifica și utiliza, în condiții de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate, creditele bugetare repartizate din bugetele lor instituțiilor subordonate și altor beneficiari ai acestor fonduri.”.

- H.G. nr. 652 din 27 mai 2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției.

„Art. 6 - Ministerul are următoarele atribuții principale: ...

VII. în domeniul gestionării resurselor: ...

3. asigură fondurile necesare, fundamentează și elaborează proiectul bugetului pentru activitatea proprie, a instituțiilor publice din sistemul justiției pentru care ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite și a unităților subordonate Ministerului;

repartizează creditele bugetare ordonatorilor secundari de credite și urmărește modul de utilizare a acestora;”.

- O.G. nr. 22 din 30 ianuarie 2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii.

„Art. 4 - (1) Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

(2) Virările de credite bugetare prevăzute la alin. (1) se pot efectua pe parcursul întregului an bugetar, prin derogare de la prevederile art. 47 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 49 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.”

- Codul civil adoptat prin Legea Nr. 287 din 17 iulie 2009.

„Art. 222 - Independența patrimonială.

Persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege nu se dispune altfel.”.

2. Punctul de vedere al completului de judecată.

În ceea ce privește Curtea de Apel Pitești nu există o practică unitară, respectiv sunt judecători ce apreciază că există o calitate a M.J. în aceste cauze, iar alții în sens contrar reținând, prin analogie, incidența deciziei R.I.L. nr. 13 din 13.06.2016 pronunțată în dosarul nr. 12/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apreciem că, în ceea ce privește aceste litigii nu se poate reține calitatea procesuală pasivă a M.J. în ceea ce privește cererea de plată a drepturilor salariale și/sau a accesoriilor.

Astfel, potrivit art. 37 din Legea nr. 567/2004, privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, grefierii și grefierii informaticieni sunt numiți prin decizie de către președinții curților de apel sau, după caz, de procurorii generali ai parchetelor de pe lângă acestea, în a căror circumscripție teritorială urmează să își desfășoare activitatea. Art. 39 prevede că grefierii arhivari, grefierii registratori, agenții procedurali, aprozii și șoferii sunt numiți prin decizie de către președinții curților de apel sau, după caz, de procurorii generali ai parchetelor de pe lângă acestea în a căror circumscripție teritorială urmează să își desfășoare activitatea.

Totodată, conform art. 60, pentru activitatea desfășurată, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are dreptul la o salarizare stabilită în raport cu nivelul instanței sau parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în muncă și în specialitate, precum și cu alte criterii prevăzute de lege. Drepturile salariale se stabilesc prin decizia președinților curților de apel, potrivit atribuțiilor detaliate în art. 7 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor (alin. 1, lit. o – „numește personalul auxiliar de specialitate și personalul din departamentul economico-financiar și administrativ al curții de apel și al instanțelor din circumscripția acesteia, aprobă transferul, delegarea, detașarea și dispune promovarea, aplicarea sancțiunilor disciplinare și încetarea raporturilor de serviciu și de muncă pentru aceste categorii de personal, în condițiile legii”).

Prin urmare, chiar dacă Ministerul Justiției are calitatea de ordonator principal de credite, gestionând bugetele instanțelor judecătorești, conform art. 131, alin. 2 din Legea nr. 304/2004, iar, potrivit art. 8 din Legea nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului bugetar, monitorizarea și controlul aplicării prevederilor legale privind salarizarea personalului bugetar se realizează de către Guvern, prin (...) Ministerul Justiției, potrivit atribuțiilor din domeniul de activitate al acestor autorități și instituții publice, stabilirea concretă a drepturilor salariale ce se cuvin personalului de specialitate și conexe din

cadru judecătorești, tribunalelor și curților de apel se realizează prin act administrativ emis de președintele curții de apel.

De asemenea, plata drepturilor salariale se face de tribunal/curte de apel, ordonatori terțiari și secundari de credite.

În aceste condiții, interesează soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia nr. 13/2016 și în ale cărei considerente se reține expres că: „În măsura în care pretențiile deduse judecătorești vizează exclusiv acordarea unor drepturi salariale sau de natură salarială, fără a pune în discuție atribuțiile legal reglementate ale ordonatorului principal de credite, Ministerul Afacerilor Interne nu poate avea calitate procesuală pasivă în acest gen de cauze.”

Or, reclamantii au chemat în judecată Ministerul Justiției, solicitând ca aceasta să fie obligat direct la plata acestor drepturi salariale rezultate prin recalcularea lor în raport de majorările invocate.

În considerarea atribuțiilor ce îi revin potrivit legii, ca și ordonator principal de credite, apelantul în prezenta cauză are obligația de a asigura și vira fondurile necesare plății drepturilor salariale solicitate în contradictoriu cu ceilalți părți, iar nu de a plăti direct reclamantilor aceste drepturi, neexistând raporturi juridice între reclamantii și M.J.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe.

Curtea de Apel Pitești a considerat, potrivit unei practici neunitare până la acest moment, atât că:

- chiar dacă Ministerul Justiției are calitatea de ordonator principal de credite, gestionând bugetele instanțelor judecătorești, conform art. 131, alin. 2 din Legea nr. 304/2004, iar, potrivit art. 8 din Legea nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului bugetar, monitorizarea și controlul aplicării prevederilor legale privind salarizarea personalului bugetar se realizează de către Guvern, prin (...) Ministerul Justiției, potrivit atribuțiilor din domeniul de activitate al acestor autorități și instituții publice, stabilirea concretă a drepturilor salariale ce se cuvin personalului de specialitate și conexe din cadrul judecătorești, tribunalelor și curților de apel se realizează prin act administrativ emis de președintele curții de apel;

- de asemenea, plata drepturilor salariale se face de tribunal/curte de apel, ordonatori terțiari și secundari de credite;

- ceea ce interesează este soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia nr. 13/2016 și în ale cărei considerente se reține expres că: „În măsura în care pretențiile deduse judecătorești vizează exclusiv acordarea unor drepturi salariale sau de natură salarială, fără a pune în discuție atribuțiile legal reglementate ale ordonatorului principal de credite, Ministerul Afacerilor Interne nu poate avea calitate procesuală pasivă în acest gen de cauze.”

- în considerarea atribuțiilor ce îi revin potrivit legii, ca și ordonator principal de credite, M.J. are doar obligația de a asigura și vira fondurile necesare plății drepturilor salariale solicitate în contradictoriu cu ceilalți părți, iar nu de a plăti direct reclamantilor aceste drepturi;

- nu există raporturi juridice între reclamantii și M.J.;

- rolul Ministerului Justiției, în calitate de ordonator de credite, este acela de a centraliza proiectele de buget transmise de curțile de apel și a le înainta Ministerului Finanțelor Publice, ulterior virarea banilor făcându-se în conturile instanțelor.

Acest punct de vedere a fost expus în deciziile: nr. 1691/2018 – dosar nr. 85/109/2017, nr. 706/2018 – dosar nr. 960/116/2016, nr. 1038/2019 – dosar nr. 2685/109/2017, nr. 2420/2019 – dosar nr. 1215/120/2018, nr. 2063/2019 – dosar nr. 1034/90/2018, nr. 1765/2019 – dosar nr. 1125/46/2018 (atașate prezentei).

Într-o altă interpretare s-a apreciat de către Curtea de Apel Pitești că:

• potrivit art. 131 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, activitatea instanțelor și parchetelor este finanțată de la bugetul de stat, bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor este gestionat de Ministerul Justiției, iar ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite. Potrivit art. 44 același act normativ președinții curților de apel au calitatea de ordonator secundar de credite și președinții tribunalelor au calitatea de ordonator terțiar de credite;

• art. 3 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/17.12.2015, statuează că Ministerul Justiției contribuie la buna organizare și administrare a justiției ca serviciu public, mijloacele materiale și financiare necesare funcționării instanțelor sunt asigurate de la bugetul de stat, din amenzi judiciare, cheltuieli judiciare și alte surse extrabugetare, în condițiile legii, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, iar administrarea mijloacelor materiale și financiare se realizează prin curțile de apel și tribunale, președinții acestor instanțe fiind ordonatori secundari de credite, respectiv ordonatori terțieri de credite;

• atribuțiile Ministerului Justiției în gestionarea resurselor constau în asigurarea fondurilor necesare, fundamentarea și elaborarea proiectului bugetului pentru activitatea proprie, a instituțiilor publice din sistemul justiției pentru care ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite și a unităților subordonate Ministerului, repartizarea creditelor bugetare ordonatorilor secundari de credite și urmărirea modului de utilizare a acestora, în conformitate cu dispozițiile art. 6, pct. VII, subpunctul 3 din H.G. nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției;

• Curțile de apel elaborează proiectele de buget anual pentru instanțele din circumscripțiile lor, potrivit art. 132, alin. 1 din Legea nr. 304/2004, cu modificările și completările ulterioare, însă conform art. 132, alin. 2 din același act normativ, proiectele de buget elaborate potrivit alin. 1 se transmit Ministerului Justiției, astfel că și art. 132 din Legea nr. 304/2004 denotă un anumit grad de implicare în procesul de salarizare din partea Ministerului Justiției și anume alocarea de fonduri.

Acest punct de vedere a fost expus în deciziile: nr. 269/2016 – dosar nr. 1808/109/2015, nr. 1122/2016 – dosar nr. 3070/109/2015, nr. 404/2019 – dosar nr. 6990/109/2017 (atașate prezentei).

VI. Prezentarea jurisprudenței naționale apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

Nu au putut fi identificate hotărâri în privința problemei de drept pentru care se solicită pronunțarea hotărârii prealabile.

VII. Evidențierea caracterului neunitar al jurisprudenței consultate.

Din analiza soluțiilor de mai sus se observă caracterul neunitar al jurisprudenței până la momentul prezentei sesizări.

VIII. Alte aspecte apreciate a fi relevante.

Relevant în această problemă este și soluția adoptată la întâlnirea trimestrială a judecătorilor din cadrul instanțelor din circumscripția Curții de Apel Pitești din data de 14.06.2019, respectiv în sensul celei de-a doua opinii – s-a reținut calitatea procesuală pasivă a M.J. în aceste litigii.

Se anexează în acest sens procesul – verbal încheiat la data de 14.06.2019.

IX. Se vor anexa prezentei sesizări hotărârile judecătorești la care s-a făcut referire.

Raportat la soluția adoptată mai sus, în baza disp. art. 520, alin. 2 Cod procedură civilă, va fi suspendată judecata prezentei cauze.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

În temeiul disp. art. 519 Cod procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6, pct. VII, subpunctul 3 din H.G. nr. 652 din 27 mai 2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, coroborate cu prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 222 din Codul civil, adoptat prin Legea nr. 287 din 17 iulie 2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind calitatea procesuală pasivă a Ministerului Justiției în litigiile dintre angajați și instituțiile/unitățile cu personalitate juridică pentru care este ordonator principal de credite, având ca obiect plata unor drepturi de natură salarială.

Dispune suspendarea judecății în temeiul art. 520, alin. 2 Cod procedură civilă.

Înaintează prezenta încheiere, însoțită de hotărâri judecătorești.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 28 iunie 2019, la Curtea de Apel Pitești –
Secția I Civilă.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red...
Tehnored...../Ex.6/10.07.2019